

Duchovný život

Každá modlitba sa musí stať mojou modlitbou. Aj liturgická modlitba sa musí stať mojou modlitbou, nie niečím čo musím, niečím čo sa tak robí, preto aby...

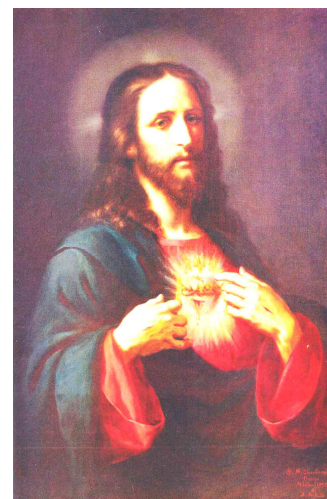
To musí byť môj výraz lásky voči Bohu. Taká je i tá moja večerná modlitba, v ktorej samozrejme ide o zhodnotenie dňa. Veľmi je dobre, keď si prečítam myšlienku z Písma na ďalší deň a potom usínam vo vedomí oddanosti Pánovi. Ráno sa potom prebúdzam s myšlienkou na neho. A to je to najkrajšie, čo môže byť. Aká bude vonkajšia forma rannej modlitby je úplne jedno. Niektorí sa najprv umyjú a potom sa ide modliť, iní naopak. To je úplne jedno, v tom je voľnosť. Každého z nás Boh nejakým vedie. Preto sme dostali Ducha Svätého. Ale je potrebné, aby to bol náš výraz lásky. Samozrejme, že môžeme mať aj nejaký vzor svätca, ale každého z nás Boh vedie jednotlivo. Preto ja do tej modlitby musím vložiť seba.

Stáva sa nám častokrát, že keď pristupujeme k osobnej modlitbe, že sme plní nejakých hlúpych myšlienok, nápadov, starostí, to je normálny jav. Preto než začneme vnútornú modlitbu, je potrebné, aby sme to čo je v nás a zvlášť večer, aby sme to nechali zo seba vyjsť, odovzdať. Hlúposti zaháňam, starosti odovzdávam a veci, ktoré som zabudol si zapíšem, aby som po chvíli dokázal byť prázdny pred Bohom. V tej chvíli toho vyprázdnenia prosím o Ducha Svätého, lebo viem, že bez neho nemôžem nič. Som schopný iba ľudskej lásky, ktorá je veľmi krehká. A tak zotrávam v tom prostom postoji pred Bohom, prosím o Ducha Svätého a Pán mi ho dá. Potom sa to môže prejavovať rôznymi spôsobmi: vďačnosťou, chválou, oslavou, niečo sa vo mne pohne a ja začnem s Bohom komunikovať. Potom môžem vziať Božie Slovo na ten deň, prečítam si ho a učím sa vnútornej modlitbe, čo mi tým chce Pán povedať. Na dejových evanjeliách sa snažím vidieť ako Pán jedná, späťne mi dochádza, že môj život je opakom Jeho života, že ja konám v praxi celkom ináč. V tejto svojej bezmocnosti prosím o milosrdenstvo a odovzdám sa mu, aby On žil svoj život v mojom. No a tú vnútornú modlitbu končím vždy tým, že sa mu dám taký, aký som, dnes chcem žiť pre Teba. Vyprosím si pomazanie Duchom

Božím a idem do toho dňa. Takže táto modlitba, ktorá môže mať tieto spoločné rysy, u každého z nás je úplne iná. Jeden sa takto modlí 10 minút, druhý 2 hodiny. Ale pokiaľ táto modlitba ide vždy len pod 5 minút, tak ten človek dlho nevydrží. Spolieha iba na svoje sily a nenaučí sa žiť s Bohom, nepozná Božiu lásku, pretože láska chce čas. Spýtajte sa zamilovaných. Zoznámte sa s partnerom a povedzte mu: Ja budem s tebou chodiť, ale budeme sa vidieť iba raz za čas na 5 minút. Čo vám na to odpovie?

Láska chce čas. Ak chce niekto vyrásť v láske, je potrebné, aby si našiel čas na Boha. Keď človek prekoná tie prvé ťažkosti, potom dochádza ku krásnemu vzájomnému zdieľaniu sa, trebárs aj bez slov, alebo so slovami veľmi jednoduchými, kde vnímam to, ako sa dávam Bohu a On sa dáva mne. To sú chvíle, ktoré pretvárajú naše vnútro a premieňajú naše kamenné srdce na srdce z mäsa. Častokrát sa ľudia vyhovávajú prečo sa nemôžu modliť. Majú veľa práce a málo času. Potom je treba si nájsť v diári miesto, kde budem iba s Pánom. V reholiach majú vymedzené hodiny na modlitbu. To však neznamená, že ten človek nemusí žiť zvyšok dňa v Božej prítomnosti. Ale to je pomoc pre mňa, to je úžasná radosť a viem, že keď ráno vstanem, že budem mať toľko času na Pána. Vtedy moje hriechy ja si môže hovoriť čo chce, ja viem iba to, že mám rande. V tejto chvíli myslíme aj na iných (ten ma prosil o modlitbu, a aj tento chudák, jej da...), odovzdajte ich Pánovi a až budete mať príhovorné modlitby, potom ich tam zaradíte. Veď čo chcete tým ľuďom vyprosiť, keď nie ste srdcom u Boha! Teda aj táto veľká miera starostí môže byť návnadou, len aby sme neboli s Pánom. Únava, spánok, to je negatívum, ktoré ovplyvňuje modlitbu. Ja si musím zariadiť čas tak, aby som nebol pri modlitbe vyšľavený, že som neschopný Boha vnímať. Bohu nepatrí podradný čas nášho vnútorného života! A často takéto chvíle máme po celé dni. Niekedy sa môže stať, že usneme pri modlitbe a niekedy zase Pán pomôže prekonať takúto únavu a to sú najkrajšie chvíle s Bohom. Chce to však všetko samozrejme svoj poriadok.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R.: Ty Pane , si moje jediné dobro

1. *Ochráň ma Bože, k tebe sa utiekam.
Hovorím Pánovi,
Ty si môj Pán.*
2. *Ty Pane si môj podiel
na dedičstve a na kalichu.
V твоjich rukách
je môj osud.
- R.*
3. *Velebím Pána,
čo ma múdrosťou obdaril:
v noci ma k tomu
moje srdce vyzýva*
2. *Pána mám vždy
pred očami;
a pretože je po mojej
pravici, nezakolíšem sa.
- R.*
3. *Preto sa raduje moje srdce
a moja duša plesá
aj moje telo
odpočíva v nádeji.*
4. *Lebo nenecháš
moju dušu v podsvetí
a nedovolíš, aby tvoj svätý
videl porušenie.
- R.*
5. *Ukážeš mi cestu života.
U teba je plnosť radosti,
po tvojej pravici
večná slasť.
- R.*

Pevne sa rozhodol

Malá batéria v mobile či v prehrávači dokáže preukázať cenné služby. Dáva k dispozícii naakumulovanú elektrickú energiu. Stačí však malý skrat a jej sila sa vybije do prázdna. V živote Ježišových nasledovníkov sa niečo podobné deje odkladaním a váhaním. Podobne, ako aj v bežnom živote. My ľudia sme už takí! Často sa zastrájame, odkladáme, vysvetľujeme, sľubujeme, namiesto toho, aby sme si sadli a vec urobili.

Ježiš vie o tomto ľudskom sklone i to, ako šikovne ho nepriateľ našich duší využíva. Ani Bohu, ani blížnemu si väčšinou netrúfneme povedať nie. Často však ochotne sľúbime, ukážeme sa dobrí pred druhými i pred sebou, a potom vec odložíme. „Potom“ a „nikdy“ sú vraj rodni bratia.

Deviatou kapitolou Lukášovho evanjelia sa začína opis veľkého Ježišovho výstupu do Jeruzalema, do ktorého zhŕňa množstvo poučení aj z predchádzajúcej verejnej činnosti. Opis výstupu hovorí, že aj Ježiš sa „pevne rozhodol“, podľa iných prekladov „rázne vykročil“ či „zatvrdil si tvár“ a tak vykročil smerom k Jeruzalemu. Vedel dobre, čo ho tam čaká. Pokušeniu odkladať, vyhýbať sa, zostať čím dlhšie v istote a pokoji rodnej Galiley čelil tým, že ráznym krokom vykročil na miesto svojho poslania. Volal naň aj svojich učeníkov. Doteraz boli poslucháčmi jeho kázania svedkami jeho zázakov. Teraz sa aj pre nich začína nová etapa: majú sa stať nasledovníkmi, ísť spolu s ním smerom na Golgotu. Prvá lekcia príkladom, ktorú im dal, bola o vôli rozhodnúť sa a neuhýbať pred tým, čo je nepríjemné.

Cestou nasledovali aj ďalšie poučenia. Príležitosť na prvé prinieslo nepriateľské prijatie v samaritánskej dedinke. V učeníkoch sa ozval urazený hnev a možno i národné cistenie. Ježiš im pripomína, že ak chcú zostať jeho učeníkmi, musia sa riadiť jeho duchom a jeho postojmi. Patrí medzi ne dobrota a apoštolská trpezlivosť. Neevanjelizovať násilu, nechať pôsobiť milosť. Učeníci chceli zvolať oheň z neba, aby Ježišových neprajníkov zničil. Ježiš poslal onedlho, na Turíce, iný oheň z neba, ktorý, ako hovorila Skutky apoštolov, zapálil medzi prvými aj Samáriu, nie však ničivo, ale láskovo.

Nadšenému záujemcovi vstúpiť do radov nasledovníkov Ježiš pripomína, že najskôr sa treba zriecť pohodlia. On nemá svoju pohodlnú učebňu v tieni chrámu, vyučuje za pochodu uprostred rušných životných udalostí i námah a trápení.

Podstatou kresťanstva nie je iba prijať náboženské pravdy, ale najmä život podľa nich. Odpoveď na Božie povolanie je nasledovať Ježišove postoje a skutky podľa toho, čo by v danej situácii robil on. Zahŕňa nielen súhlas rozumu, ale aj rozhodnutie vôle. A pri ňom je najdôležitejšie neodkladať. Pružné odpovede na potreby nášho zamestnania, rodiny i kresťanskej služby - a každý deň na ne prináša toľko príležitostí - znamená zároveň osvojovať si jednu zo základných čŕt pravého Kristovho nasledovníka.

Marián Gavenda

- *Minulú nedeľu sa konala zbierka pre postihnutých povodňami na Slovensku. V našej farnosti sa na tento účel vyzbieralo 1150,38 EUR (34 656,- Sk). Za vaše milodary vám vyslovujeme úprimné: „Pán Boh zaplať!“*
- *V utorok 29. júna 2010 je prikázaný sviatok Sv. Petra a Pavla, apoštolov. Pri sv. omšiach sa uskutoční zbierka „Halier sv. Petra“.*
- *V stredu 30. júna 2010 bude ďakovná sv. omša pri príležitosti ukončenia školského roka. Bude to zároveň posledná detská sv. omša v tomto školskom roku.*
- *Prvý štvrtok v mesiaci. Tento deň je dňom modlitieb za duchovné povolania.*

Optimisti

Optimisti sú zvláštne bytosti. Hoci je svet plný trňov a bodliakov, oni vždy niekde nájdu kvet. Ak aj všetko vyschne a obráti sa v púšť, oni sú tie vzácné vtáky, čo vycítia, kde je oáza.

Keď optimisti skrížia cestu širokému prúdu pesimistov, dostanú zrazu nové mená: blázni, čo nič nechápu; naivní ľudia, ktorí sú úplne mimo; rojkovia, čo veria utópiám. Pesimisti si o sebe myslia, že sú realisti, ktorí stoja oboma nohami na pôde skutočnosti. Prítom však uviazli v biede sveta a trčia tak hlboko v tieni, že zo slnečnej stránky života už nič nevnímajú.

Optimisti sa vydávajú na cestu. Sú na ceste na druhú stranu, na tú slnečnú. Do krajiny, kde sa dá žiť a prežiť. Optimisti veria na ovocie ducha: lásku, pokoj, radosť, trpezlivosť a vernosť, priateľstvo a dobrotu, pesimisti z tohto ovocia nikdy neokúsili a sú mŕtvi dávno predtým, ako zomreli

Len optimisti prežijú.

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

Úmysl Apoštolátu modlitby - júl 2010

Všeobecný: Aby sa na celom svete voľby vlád konali spravodlivo, transparentne, čestne a podľa slobodného rozhodnutia občanov.

Misijný: Aby kresťania všade, ale zvlášť vo veľkých mestách účinne podporovali výchovu, spravodlivosť a mier.

Úmysl KBS: Aby sa všetci rekreatanti osviežili na tele i na duši pre svoju každodennú službu.

Sväté omše v 13. týždni Cezročného obdobia (C)

28.VI. pondelok

18.00 Za + Jána

29.VI. utorok - sv.Peter a Pavol – prikázaný sviatok

18.00 Za + Annu Nitschneiderovú - 30 dní

Lektori: Vráblová, Hrdlovičová

30.VI. streda

17.00 Sviatosť zmierenia – sv. spoveď

18.00 Za + Fridricha a Vilmu Stojkovičových a rodičov – Te Deum

1.VII. štvrtok

17.00 Eucharistická adorácia - Sviatosť zmierenia – sv. spoveď

18.00 Za + Františka a Emíliu Pastuchových a rodičov

2.VII. piatok - prvý piatok

16.30 Sviatosť zmierenia-sv.spoveď

18.00 Za + Fabiána Jurčoviča

3.VII. sobota

8.00 za+Štefana a Magdalénu Krchnákových a ich deti

8.40 Fatimský posvätný ruženec s rozjímaním

Upratovanie kostola č.d. 52 - 75

4.VII. 14. nedeľa cezročná - (C)

8.00 Za + Ernesta Krchnáka a vnuka Mateja

Lektori: Strížová, Hrdlovičová

9.15 Za farníkov

Lektori: Kosnáčová, Jurišová

14.00 Posvätný ruženec – litanie

– výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

28.VI. pondelok	sv.Irenej, biskup a mučeník
29.VI. utorok	sv.Peter a Pavol, apoštolí – prikázaný sviatok
30.VI. streda	Prví svätí mučeníci Cirkvi v Ríme
1.VII. štvrtok	sv.Oliver Plunkett, biskup a mučeník
2.VII. piatok	Návšteva Panny Márie – sviatok – prvý piatok
3.VII. sobota	sv.Tomáš, apoštol – sviatok

Slovo na dnes

Boh nie je

Existujú ľudia, ktorí sú úplne presvedčení o svojej viere. Bez štipky pochybnosti a bez najmenej nejistoty prijímajú celé učenie, všetky pravdy a celý kódex správania a obradov. Im je v podstate úplne jasné, ako treba žiť, ako treba veriť, ako sa treba správať... Ich rozhodnutia sú jednoduché, vôľa pevná, sila vytrvalosti ohromujúca... To je hodné obdivu. O závidi by som nehovoril. Existujú však aj takí ľudia, ktorí už zo svojej podstaty nie sú si celkom istí. Keďže tým prvým nemôžu ublížiť, cítim akúsi potrebu stáť na strane tých druhých - teda tých, ktorí kladú otázky a ktorým veľa vecí nie je jasných. K takýmto úvahám ma vlastne priviedol istý biblický text, ktorý som síce vytrhol z kontextu, čo sa neodporúča, ale ktorý mi poslužil ako istý východiskový bod alebo téza na vytvorenie tejto krátkej duchovnej úvahy. O čo ide?

Keď prorok Eliáš na úteku pred hrozbou kráľovnej Jezabel po štyridsiatich dňoch a štyridsiatich nociach dorazil k vrchu Horeb a morili ho pochybenosti o odôvodnenosti jeho zaujatia pre Božiu vec, opisuje sa jeho skúsenosť zo stretnutia s Bohom. Pre túto skúsenosť je charakteristické, ako sa uvádza, že prichádza po tom, ako Eliáš prejavoval „horlivosť“ za Božiu vec, a predsa ho prepádávali pochybnosti. A potom nasleduje to, čo sa mi zdá veľmi príznačné a poučné. Nasleduje totiž Eliášova skúsenosť s Bohom, ktorá sa začína slovami: „Ale Pán nebol... Nebol vo vetre, nebol ani v zemetrasení a nebol ani v ohni. Práve slovami „Ale Pán nebol“, zdá sa, bola vyslovená veľká pravda o živote viery.

Koľkokrát sme si totiž boli istí, že Boh „má v niečom prsty“, že je to od Boha, a predsa - možno išlo iba o silu búrky alebo intenzitu zemetrasenia, respektíve o silu našich pocitov alebo o naše predstavy a pojmy. Božia transcendentnosť, ako nás učí teológia, je nepochopiteľná a nedosiahnuteľná. Boh je vždy vyššie a vzdialenejšie a bližší a lepší, ako to vôbec môžeme chápať. Na to, aby sme sa vyjadrili alebo niečo pochopili, potrebujeme obrazy, potrebujeme niečo hmatateľné. Ale je Boh práve tým? Boha sme si spojili s činmi a obradmi, so zákonmi a s prikázaniami, so zvykmi a s praxou..., skúsenosť Boha sme si stotožnili s morálkou a etikou, s dokonalosťou a nepoškrvnenosťou... a mnohí z nás sme tak ako Eliáš mali pochybnosti a mnoho otázok, hoci sme všetko plnili alebo sa o to aspoň vskutku snažili. Základná otázka však znie: Je Boh totožný s našimi predstavami? Sú naše pojmy, slová a obsahy postačujúce, aby sme si boli istí, že je tým, čo si o ňom myslíme?

V takýchto otázkach a úvahách, v takýchto skúsenostiach, myšlienkach a starostiach musíme často dospieť k slovám Eliáša: Ale Boh nebol. Možno práve konštatovanie, že Boh nie je spojený s našimi predstavami, že ich viacnásobne prevyšuje, že ani činy, ani prax ho

nezaväzujú a toľko vyžadujú záruku. Možno práve táto skúsenosť sa podobá tej Eliášovej, ktorá je spojená so „šepotom ľahkého a jemného vánku“. Keď sa utíšia naše obrazy, naša vášnivá horlivosť, keď sa skončia veľké scénické výjavy našej fantázie a nereálne očakávania našich snáh, potom, keď nastúpi mier našich vášní, našich želaní a túžob, vtedy je pravdepodobne najvhodnejší čas na stretnutie s Bohom. Preto tým, ktorí sú presvedčení, patrí obdiv. A tí, ktorí ešte kladú otázky, pochybujú, nemajú istotu a vzpierajú sa - tí potrebujú stimul, podporu a pochopenie. Aby sme dosiahli „jemný vánok“, je potrebné občas prejsť mnohými trpkými skúsenosťami, že v mnohých našich obrazoch a predstavách „Boh nebol“. Ak však človek vytrvá na tejto ceste pátrania, vánok Božej nepredvídateľnej prítomnosti je pravdepodobný a zázračný.

Anton Šuljič „Dobrý manažér“

Mám výčitky svedomia

Dobrotivý Bože,
mám výčitky svedomia.
Vo svojom vnútri cítim mnoho výčítiek
mierených na mňa.
Stále si niečo vyčítam.
Už nemôžem vrátiť,
čo som urobil alebo povedal.
Chcem však prestať so sebaobviňovaním.
Nebudem sa ani ospravedlňovať.
Lebo potom sa mi zdá,
že musím hľadať nové dôvody,
aby som sa cítil bez viny.
Predkladám ti všetko, čo je vo mne.
Ty rozhodneš.
Verím, že ma prijmeš celého,
aj s mojimi previneniami.
Ponúkam ti svoje srdce.
So všetkým, čo v ňom je.
Dávam ti aj svoje sklamanie,
ktoré ma vždy zlomí
a ukáže mi, že nemôžem stavať
na sebe alebo svojich pocitoch,
ale iba na tebe, pravom Bohu môjho života.
Pred tebou môže byť všetko.
V tvojom láskyplnom pohľade
stráca všetko negatívne svoju moc.
Ešte to cítim, no už ma to neovláda.
Ak sa pred tebou nebránim,
dosiahnem pokoj.
Potom sa prestane sťažovať
aj moje srdce.
Uvedomujem si, čo je napísané vo Svätom písme:
„Lebo keby nám srdce niečo vyčítalo, Boh je väčší ako
naše srdce a vie všetko.“ (1Jn 3,20)
Amen.

_____Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce“ - modlitby

ZMYSEL ŽIVOTA Keby som čo i jediným lúčom svetla osvietil temný chodník iného človeka • keby som niekomu pomohol lepšie sa dívať na jeho život a poslanie, a tak mu priniesol požehnanie • keby som niekomu z líca zotrel slzu - nežil som nadarmo.

Keby som priviedol niekoho blúdiaceho k pravde, prebudil v jeho srdci pocit zodpovednosti • keby som zasadil do svojho srdca lásku k spravodlivosti, pravde a kráse • keby som čo i jedinému človeku vedel ukázať, že Boh a nebo sú celkom blízko - nežil som nadarmo.

Keby sa mi podarilo zo svojej mysle odstrániť pochybnosť a strach • keby môj život stále odzrkadľoval dobrotu a láskavosť • keby som šíril svetlo, nádej a radosť a pomáhal odstraňovať kliatbu duchovnej slepoty • keby som dával viac radosti, viac nádeje a menej bolesti a zármutku - nežil som nadarmo.

Keby sa mi v živote podarilo zasadiť strom, v ktorého tieni by si ľudia mohli odpočinúť, aj keď ja by som sa možno nikdy nekochal v jeho nádhere, predsa by som to považoval za veľké požehnanie - aj keď by nikto nepoznal moje meno a nikto by nepriniesol kvet na môj hrob - predsa som nežil nadarmo.

*Život je ako dobrá kniha. Čím dlhšie ju čítate,
tým lepší zmysel dáva.*

Harold S. Kushner

Lectio divina
Nasledujte ma

Lk 9,51-62

⁵¹Keď sa napíňali dni, keď mal byť povýšený, pevne sa rozhodol ísť do Jeruzalema. ⁵²Poslal pred sebou poslov aby mu pripravili nocľah. Prišli do samaritánskej dediny, ⁵³tam ho však neprijali, lebo jeho cieľom bol Jeruzalem. ⁵⁴Keď to videli učeníci Jakub a Ján, povedali: Pane, máme povedať, aby zostúpil oheň z neba a zničil ich? ⁵⁵On sa obrátil k nim a pokarhal ich. ⁵⁶A odišli do inej dediny. ⁵⁷Raz, keď šli po ceste, ktosi mu povedal: Pôjdem za tebou, kamkoľvek pôjdeš. ⁵⁸Ježiš mu odpovedal: Líšky majú svoje brlohy a nebeské vtáky hniezda, ale Syn človeka nemá kde skloniť hlavu. ⁵⁹Iného zas vyzval: Poď za mnou! On odpovedal: Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca. ⁶⁰Ale Ježiš mu povedal: Nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych. Ale ty chod' a zvestuj Božie kráľovstvo! ⁶¹A iný zas hovoril: Pane, pôjdem za tebou, ale najprv mi dovoľ rozlúčiť sa s rodinou. ⁶²Ježiš odpovedal: Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo.

Ďalšie čítania: 1Kr 19,16.19-21; Ž 16,1-2.5.7-11; Ga 5,1.13-18

ČÍTANIE:

Ježiš potrebuje prenocovať v istej samaritánskej dedine. Keď si Samaritáni uvedomia, že Ježiš smeruje do Jeruzalema, odvrátia sa od neho. Neporozumenie medzi Židmi a Samaritánmi trvalo po

niekoľko stáročí. Mnoho Židov považovalo Samaritánov za takých zlých, ako sú pohania, a snažilo sa vyhnúť kontaktu s nimi.

Keď Samaritáni odmietnu Ježiša, Jakub a Ján sa vzopru a chcú zvolať Boží súd, aby ich zničil. Ale Ježiš učeníkov za ich reakciu pokarhá a jednoducho sa pohne napred.

Ďalej nám Lukáš hovorí o mnohých stretnutiach s ľuďmi, ktorí boli nadšení, že sa mohli stať Ježišovými učeníkmi. Ježiš sa chystá zomrieť, aby sa tak naplnilo evanjelium, a od tých, ktorí sa rozhodnú byť jeho učeníkmi, očakáva úplnú oddanosť. Preto je priamy a skúša ich úprimnosť. Pri prvom stretnutí Ježiš hovorí, že „Syn človeka nemá kde skloniť hlavu.“ Táto veta nám pripomína, že Ježišov domov nie je z tohto sveta. Ani kresťania nemajú domov na tomto svete: „Ale naša vlasť je v nebesiach, odkiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.“ (Flp 3,20) Ďalší muž chce nasledovať Ježiša, ale najprv žiada, aby mohol pochovať svojho otca. V skutočnosti to vyzerá ako veľmi pochopiteľná požiadavka a Ježišova odpoveď sa zdá byť tvrdou a bezohľadnou. Vieme, že Ježiš obhajuje úctu k rodičom, nasledovanie Ježiša však musí byť vždy prioritou. Starostlivosť o rodinné záležitosti je samozrejmosťou a má byť súčasťou poslušnosti voči Ježišovi, a nie ospravedlnením, aby sme odložili podriadenosť Ježišovej vôli.

Tá istá myšlienka je vyjadrená vo veršoch 61-62. Ak chceme vyorať rovnú brázdou, tiež sa musíme sústrediť na úlohu, ktorá je naším cieľom. Ak sa budeme pozeráť za seba, vyjdeme z brázdy.

Minulý týždeň sme sa naučili, že nejestvuje žiadny návod na rýchlu „premenu“ na učeníkov. Ježiš musí byť na prvom mieste a nasledovanie Ježiša nás bude stáť všetko.

MEDITÁCIA:

Ako na myšlienky z tohto evanjelia reagujú naše hodnoty? Už sme niekedy Ježišovi povedali „áno, ale neskôr...“?

Akými spôsobmi môžeme „ohlasovať Božie kráľovstvo“? Uvažujme o tom, aký postoj zaujal Ježiš k Jánovi a Jakubovi po ich emocionálnom výbuchu proti Samaritánom. Čo sa môžeme z tohto naučiť?

MODLITBA:

Prosme Boha, aby k nám prehovoril v dnešnom Písme. Úprimne mu povedzme, ako sa pri tom cítime.

Ak sa skutočne chceme stať jedným z jeho učeníkov, prosme Ducha Svätého, aby nám pomáhal v tých miestach nášho života, pri ktorých sa nám zdá, že ich vieme obetovať Bohu najťažšie. Prosme Boha, aby nám pomohol sústrediť sa na službu jemu a nenechať sa vyrušovať maličkosťami.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme o Božom kráľovstve. Aký má vplyv na náš život? Uvažujme, čo naozaj znamená nasledovať Ježiša a byť jeho učeníkom.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku